

วิเคราะห์บทเพลงของ เรวัต พุทธินันทน์

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวสุชมาล ลังษ์เสือโพธิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๗๘๐.๙๕๙๓๐๙

๙๗๔๕๑

๕.๓

วิเคราะห์บทเพลงของ เรวัต พุทธินันทน์

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวสุชุมาล สังข์เสือไพร

๘ ก.ย. ๒๕๔๗

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม ๒๕๔๗

h 250610

สุขุมาล ลังษ์เลื้อโพธิ์.(2547). วิเคราะห์บทเพลงของเรวัต พุทธินันทน์. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาไทย).

กรุงเทพ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :
รองศาสตราจารย์สุนันtha ไสรัจจ์

สารนิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาวิเคราะห์การใช้วรรณศิลป์ และโลกทัศน์ในบทเพลงของ
เรวัต พุทธินันทน์ ที่เขาเป็นผู้ประพันธ์คำร้อง จำนวน 30 เพลง

การศึกษบทเพลงของ เรวัต พุทธินันทน์ ในด้านวรรณศิลป์ มีผลดังนี้

ด้านการใช้คำพบว่ามีการใช้คำ 7 ลักษณะ ได้แก่ การใช้คำ นิยมใช้เป็นกลุ่มคำมากกว่า
คำเดี่ยว เพื่อเน้น ขยาย และเปลี่ยนแปลงความหมายให้นักแน่นขึ้น คำซ้ำส่วนใหญ่เป็นชื่อของ
บทเพลง การใช้ภาษาพูด มีการใช้คำพูดประกอบท้ายคำเพื่อขอร้อง การรวบคำให้สั้นเข้าเพื่อ
สะดวกในการออกเสียงและสร้างความคุ้นเคยกับผู้ฟัง และการใช้คำสแลงซึ่งพบไม่มากนัก เพื่อให้เนื้อ
เพลงทันสมัยส่วนใหญ่เป็นคำวิเศษณ์ที่แสดงปริมาณ การเล่นสัมผัส พบการเล่นสัมผัสสระและ
สัมผัสพยัญชนะทั้งสัมผัสในวรรคและสัมผัสระหว่างวรรคจำนวนมาก การใช้คำเพื่อเน้นความรู้สึก
ใช้คำที่หนักแน่นรุนแรงและลึกซึ้ง เพื่อกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของผู้ฟังให้คล้อยตามไปกับบทเพลง
การใช้คำที่มุ่งให้เกิดจินตภาพ พบว่าในหลายบทเพลงมีการใช้คำคุณศัพท์เพื่อขยายความหมายให้
ชัดเจนขึ้นจนก่อให้เกิดจินตนาการคล้อยตามผู้ประพันธ์ การใช้สำนวนไทย พบการใช้เพียง 4 สำนวน
ซึ่งเป็นการใช้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับกวีวิธีชีวิตส่วนใหญ่ของคนรุ่นใหม่ การใช้คำภาษาต่างประเทศ
พบการใช้เพียง 2 คำ เป็นคำภาษาอังกฤษที่ง่ายและเข้าใจกันทั่วไป

การใช้โวหารภาพพจน์ มีการใช้ 4 ลักษณะ คือ การใช้อุปมา ที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง
อาทิ เปรียบผู้หญิงสวยแต่เพียงรูปร่างภายนอกเหมือนดอกไม้พลาสติก เปรียบการฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อ
บรรลุเป้าหมายเหมือนการปีนภูเขาสูงในยามค่ำคืน การใช้สัญลักษณ์ เขานิยมใช้สัญลักษณ์ตามขนบ
อาทิ ใช้สัญลักษณ์ดอกฟ้าแทนผู้หญิงสวยมีชาติตระกูล หมาวัดแทนผู้ชายที่ฐานะยากจนรูปร่างหน้าตา
อัปลักษณ์ที่ไปหลงรักดอกฟ้า การใช้บุคลาธิษฐาน เขาให้ความรักทำกริยาอาการได้เหมือนคน เช่น
มาเยือนได้ ทำเสียงตึงตัง, โครมครามได้ แอบมาอยู่กับเราได้ เป็นต้น การใช้ปฏิพจน์ มีการใช้คำถาม
ใคร เหตุใด เพียงใด ในบทเพลง เพื่อรำพึงรำพันชวนให้ผู้ฟังติดตาม และเน้นอารมณ์ความรู้สึกของผู้ฟัง
มากกว่าต้องการคำตอบ การเล่นเสียงและจังหวะ มีการใช้จังหวะที่เร็วและช้าสลับกันในบทเพลง
ส่วนใหญ่เพื่อความน่าสนใจและกระตุ้นให้ผู้ฟังคลายเศร้าโศกจากความผิดหวัง มีการเล่าเรื่องสมมุติ
หรือนิทานเปรียบเทียบ เพื่อเปรียบเทียบวิถีชีวิตในสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนไปจากเดิมและฝันถึงสังคม
ในจินตนาการที่ทุกคนอยู่อย่างสงบสุข

ในด้านโลกทัศน์พบว่า เรวัต พุทธินันทน์ แสดงทัศนะไว้ 3 ด้าน ได้แก่ **โลกทัศน์ด้านความรัก** กล่าวถึงด้านความรักระหว่างเพื่อนมนุษย์ ซึ่งเขาเห็นว่าคนเรานั้นไม่สามารถโดยลำพังในโลกได้ จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกัน ดังนั้นจึงควรมอบความรัก ความปรารถนาดีให้แก่และกัน โดยไม่เลือกว่าคนคนนั้นจะเป็นใคร เพื่อที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ด้านความรักของหนุ่มสาว เขาเห็นว่าชายหญิงมีความเท่าเทียมกัน ผู้หญิงสามารถบอกรักชายก่อนได้ และชายไม่ควรถือดีอันเลวร้ายของหญิงในเรื่องความบริสุทธิ์มาเป็นอุปสรรคของความรัก ด้านความรักระหว่างเพื่อน เขาแสดงแนวคิดว่ามีมิตรภาพเป็นสิ่งมีค่า การคบหาใครเป็นเพื่อนไม่ใช่ดูเพียงรูปร่างหน้าตา ฐานะ หรือส่วนปรุงแต่งภายนอก สิ่งสำคัญที่สุดคือจะต้องมีความจริงใจต่อกัน และด้านความรักระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก เขาเห็นว่าผู้ใหญ่ต้องให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจ ตลอดจนทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กเห็น **โลกทัศน์ด้านสังคม** เขาเห็นว่าทุกคนสามารถสร้างกำลังใจให้กับตนเองและพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จดังที่มุ่งหวังได้ ส่วนการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขนั้น ทุกคนควรมีน้ำใจและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน เขาฝันถึงสังคมในจินตนาการที่มีแต่รอยยิ้ม ผู้คนมีความรักความจริงใจให้แก่กัน ซึ่งแตกต่างจากสังคมในปัจจุบัน และ**โลกทัศน์ด้านจริยธรรม** เขาเน้นในด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเองว่า เราต้องรู้ความต้องการที่แท้จริงของตนเอง และทำไปตามความต้องการนั้น แต่ต้องไม่ทำความเดือดร้อนให้ผู้อื่น และต้องมีความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่นด้วยทั้งวาจาและการกระทำ ต้องไม่โกหกหลอกลวงทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ส่วนด้านความมีเหตุผลนั้น เขามีแนวคิดที่คนเราควรมี เหตุผลในการตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ การจะทำสิ่งใดใดก็ตามควรคิดและไตร่ตรองให้ดีเสียก่อนแล้วจึงทำ โดยเฉพาะเรื่องความรัก ควรใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ในการตัดสินใจ

AN ANALYSIS OF SONGS COMPOSED BY REWAT PHUTTHINAN

AN ABSTRACT

BY

SUKHUMAN SANGSUEPHO

Presented in partial fulfillment of the requirements for the

Master of Education degree in Thai

at Srinakharinwirot University

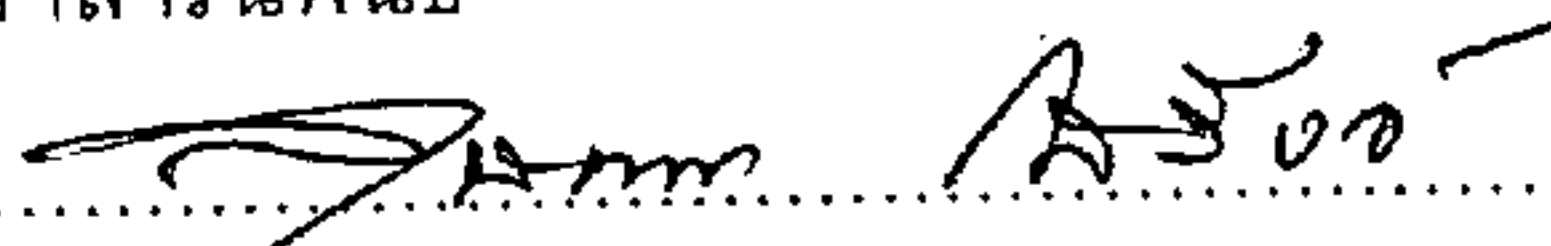
May 2004

Sukhuman

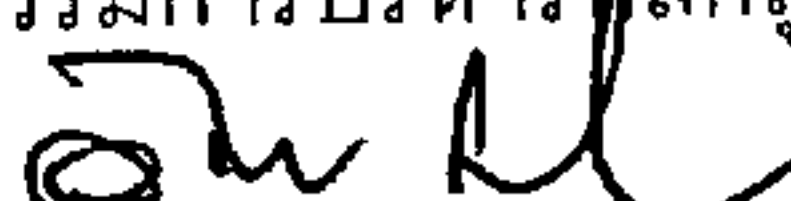
As for the prospective of the world, it was found that Rewat Phutthinan had expressed his 3 aspects of opinion, including the prospective towards love, which he mentioned about love among fellow mankind. He saw that people could not live alone in the world. They needed to depend on each other. Therefore, people should give love and good wishes to each other regardless of who they were, in order to live happily in the society. The love of young people. He saw that men and women are equal, and that a woman could tell her love to a man first. The man should not consider the worst part of woman's life concerning her virginity to be the obstacle of love. The love between friends. He expressed his view that friendship is valuable. To make friends with someone should not consider only the appearance, the position, or the outside decoration. The most important thing to consider is the sincerity towards each other. The love between adults and children. He viewed that adults should give their love and warmth and understanding as well as to be good example to them. The prospective towards the society. He viewed that everyone could encourage themselves and to develop themselves to be successful as they hoped for. Everyone should have sympathy and ready to help each other. He dreamed about the society in imagination which full of smiles. Where people were honest and sincere, unlike the society in the present. The prospective towards morality. He emphasized self-honesty, that one should know what one really wants and to fulfill what one wants that did not make trouble to other persons. One must also be honest to others both in words and in deeds. One should not lie or deceive other people. Whereas on rationality he viewed that we should be reasonable in making decisions. Before doing anything we should think carefully and then do, especially on the matter of love we should have good reasons rather than following emotional desires.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์สุนันtha ไสรัจจุ)

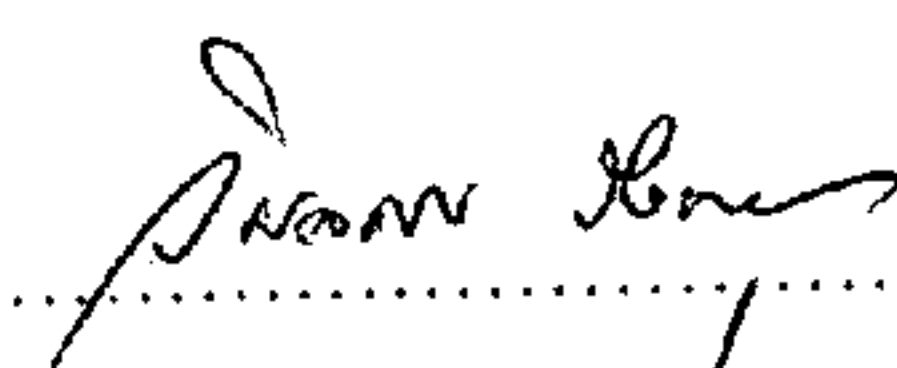
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์)

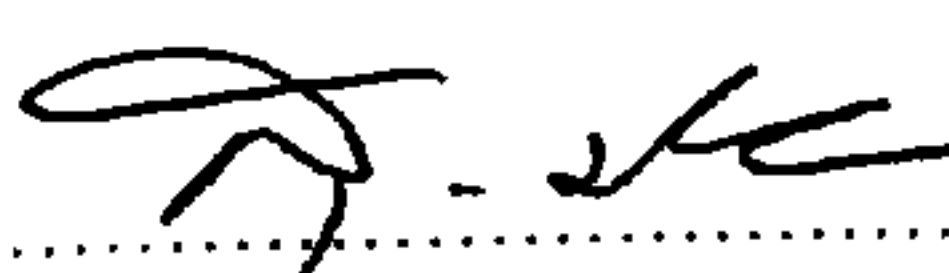
คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
(รองศาสตราจารย์สุนันtha ไสรัจจุ)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ณภาศรี เย็นบุตร)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิมลศิริ ร่วมสุข)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 27 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์สุนันทา ไสร์จจ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ณภาศรี เย็นบุตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์วิมลศิริ ร่วมสุข กรรมการสอบสารนิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์ อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ สาขาวิชาภาษาไทย ปี 2542 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์สุนันทา ไสร์จจ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาทุกขั้นตอนตลอดระยะเวลาการทำสารนิพนธ์ และได้เสียสละเวลาอันมีค่าให้แก่ศิษย์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้ ให้การศึกษามาในทุกระดับ ขอบคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ วิชาภาษาไทย ปี 2542 ทุกท่านที่คอยให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลืออย่างมาก จนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ท้ายสุดนี้ขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ ญาติพี่น้อง และผู้ใกล้ชิดทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาระดับมหาบัณฑิต ที่ให้ทั้งด้านกำลังใจ กำลังใจ และกำลังทรัพย์ คุณค่าและสารประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนจนประสบความสำเร็จในทุกวันนี้

สุขุมาล สังข์เสื่อโพธิ์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	จุดมุ่งหมายของการทำสารนิพนธ์.....	2
	ประโยชน์ของการทำสารนิพนธ์.....	2
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	2
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	4
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2	วิเคราะห์วรรณศิลป์ในบทเพลง.....	12
	การใช้คำ.....	13
	การซ้ำคำ	14
	การใช้ภาษาพูด	19
	การเล่นสัมผัส	22
	การใช้คำเพื่อเน้นความรู้สึก	25
	การใช้คำที่มุ่งให้เกิดจินตภาพ	26
	การใช้สำนวนไทย	28
	การใช้คำภาษาต่างประเทศ	29
	การใช้โวหารภาพพจน์.....	30
	การใช้อุปมา	31
	การใช้สัญลักษณ์	32
	การใช้บุคคลาธิษฐาน	34
	การใช้เปรียบเทียบ	34
	การเล่นเสียงและจังหวะ.....	35
	การเล่าเรื่องสมมุติ หรือนิทานเปรียบเทียบ.....	38
3	วิเคราะห์โลกทัศน์ในบทเพลง	41
	โลกทัศน์ด้านความรัก.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
ความรักระหว่างเพื่อนมนุษย์.....	42
ความรักของหนุ่มสาว	44
ความรักระหว่างเพื่อน	47
ความรักระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก	48
โลกทัศน์ด้านสังคม	49
การรู้จักคุณค่าแห่งตน	49
การอยู่ร่วมกันในสังคม	50
สังคมในจินตนาการ	52
โลกทัศน์ด้านจริยธรรม	53
ความซื่อสัตย์สุจริต	54
ความมีเหตุผล	56
4 บทสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	64
ก. ประวัติของ เรวัต พุทธินันทน์	65
ข. บทเพลงที่ เรวัต พุทธินันทน์ ประพันธ์คำร้อง	67
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	82

3. ใจของเรา
4. เจ้าสาวที่กลัวฝน
5. ชอบกับชอบ
6. ชายแปลกหน้า
7. ดอกฟ้ากับหมาวัด
8. ดอกไม้พลาสติก
9. ณ โลกสีขาว
10. ที่แล้วก็แล้วไป
11. บทเพลงเพื่อเด็ก
12. ปากคน
13. เป็นเวอร์เป็นกรรม
14. ฝัน
15. เพื่อน
16. เพื่อนเอ๋ย
17. มันแปลกดีนะ
18. มือน้อย
19. เมื่อรักมาเยือน
20. เมืองใหญ่เมืองนี้
21. ไม่สายเกินไป
22. ยิ่งสูงยิ่งหนาว
23. เศร้า
24. สมปองน้องสมชาย
25. สองเราเท่ากัน
26. สาวเอ๋ยจะบอกให้
27. หมู่บ้านในนิทาน
28. ออกหักไม่หักกะตาย
29. อยากรู้จัก
30. อย่างน้อยก็คิดถึง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูล เกี่ยวกับบทเพลง และประวัติของเรวัต พุทธินันทน์
2. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ วิจัยวรรณกรรมเพลง
3. วิเคราะห์วรรณศิลป์ในบทเพลงด้านการใช้คำ การใช้โวหาร
4. วิเคราะห์โลกทัศน์ในบทเพลงด้านความรัก สังคม จริยธรรม
5. นำเสนอผลแบบพรรณนาวิเคราะห์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแต่งเพลง

ไพรัช มากกาญจนกุล (2535 : 54 – 58) กล่าวถึงหลักในการแต่งเพลงไว้ว่า “การเขียนเนื้อร้องให้มีความไพเราะนั้น จะต้องมีความรู้และความสามารถทางด้านภาษาไทยอยู่มากพอสมควร รวมทั้งพรสวรรค์ในการแต่งกลอน โคลง ฉันท์และร้อยเพื่อแต่งเพลงให้ตรงกับฉันทลักษณ์ของรูปแบบแต่ละประเภท มีสัมผัสสระ สัมผัสพยัญชนะและสัมผัสวรรณยุกต์ ส่วนมากบทเพลงมักแต่งด้วย รูปแบบของกลอนและมี 4 ท่อน แต่ไม่จำเป็นต้องมีจำนวนคำเท่ากันทุกวรรค แล้วแต่เจตนารมณ์และความเหมาะสมของเพลง และผู้แต่งเพลง

พีระ ตรีบุปผา (2526 : 161 – 162) ได้แบ่งประเภทของเพลงตามเนื้อหาสาระไว้ดังนี้

1. เพลงปลุกใจสดุดี
2. เพลงประเภทชมธรรมชาติ
3. เพลงประเภทความรัก
4. เพลงประเภทธรรมชาติกับความรัก
5. เพลงประเภทพื้นเมืองแต่ละท้องถิ่นแต่ละจังหวัด
6. เพลงประเภทประเพณี ศิลปกรรม
7. เพลงประเภทคติธรรม ภาษิตสอนใจ
8. เพลงประเภทสร้างสรรค์ สะท้อนสังคม

2. ศิลปะการเรียบเรียงถ้อยคำ

2.1 การลำดับความ

2.2 การสรุปความ

2.3 ความสมดุล

2.4 การซ้ำคำ

2.5 การเล่นอักษรกับคำ

2.6 การใช้สร้อยสลับวรรค

2.7 จังหวะและการถ่วงเสียง

3. ศิลปะการปลูกอารมณ์

3.1 สิ่งแปลกใหม่

3.2 ความสมจริง

3.3 การใช้โวหาร ได้แก่ โวหารอุปมา โวหารอติพจน์ โวหารสมาธิคุณ

3.4 การใช้สัญลักษณ์

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง :

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์บทเพลง

สุขุมาล จันทวี (2536 : 23) ศึกษาเพลงไทยสากลแนวใหม่ในช่วงปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2534 เสนอผลแบบพรรณนาวิเคราะห์ การศึกษาในด้านคำร้องหรือเนื้อหาและการศึกษาในด้านรูปแบบของ เพลงไทยสากลแนวใหม่ พบว่าลักษณะคำร้องในเพลงไทยสากลแนวใหม่จะใช้ภาษาง่าย ๆ กล่าวอย่าง ตรงไปตรงมา สื่อความได้ทันที และรูปแบบของเพลงไทยสากลแนวใหม่ในช่วงปี พ.ศ. 2524 ถึง พ.ศ. 2534 นิยมแต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทกลอนตลาด และคำประพันธ์ที่มีรูปแบบคล้ายกลอนเปล่า คือ กล่าวไปเรื่อย ๆ จนจบเพลงโดยไม่คำนึงถึงฉันทลักษณ์ หรือความสัมพันธ์คล้องจอง

วรุณ ฮอลลิงก้า (2536 : 409 – 412) ได้ศึกษาเพลงเพื่อชีวิตระหว่าง พ.ศ. 2516 ถึง พ.ศ. 2534 เสนอผลการศึกษาด้านการตั้งชื่อเพลง พบว่า

การตั้งชื่อเพลงเพื่อชีวิตมี 5 ลักษณะ คือ

1. ตั้งชื่อแบบตรงตัว จะเขียนเรื่องใดก็ใช้อย่างนั้น และปรากฏการตั้งชื่อแบบตรงตัวมากที่สุด โดยจำแนกการตั้งชื่อแบบตรงตัวได้ 3 ประเภท ได้แก่

1.1 ตั้งชื่อตามสาระของเรื่อง นำความคิดสำคัญ หรือความคิดรวบยอดที่ต้องการแจ้งให้ผู้ฟังรับรู้ตั้งเป็นชื่อเรื่อง หรือชื่อเพลง

เนื้อร้องเป็นอันดับแรก รองลงมาคือทำนองเพลงและผลสรุปของงานวิจัยยังสามารถชี้ให้เห็นถึงเพลงซึ่งอยู่ในความสนใจของเยาวชนส่วนใหญ่เน้นในเรื่องความมีสุนทรียะ โดยเฉพาะเรื่องความรัก

จากเอกสารและงานวิจัยที่ได้นำเสนอมานี้ ผู้วิจัยจะใช้สำหรับเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพลงของ เรวัต พุทธินันทน์ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์วรรณศิลป์ในบทเพลงด้าน

1.1 การใช้คำ ได้แก่

- 1.1.1 การซ้ำคำ
- 1.1.2 การใช้ภาษาพูด
- 1.1.3 การเล่นสัมผัส
- 1.1.4 การใช้คำเพื่อเน้นความรู้สึก
- 1.1.5 การใช้คำที่มุ่งให้เกิดจินตภาพ
- 1.1.6 การใช้สำนวนไทย
- 1.1.7 การใช้คำภาษาต่างประเทศ

1.2 การใช้โวหารภาพพจน์ ได้แก่

- 1.2.1 การใช้อุปมา (Simile)
- 1.2.2 การใช้สัญลักษณ์ (Symbol)
- 1.2.3 การใช้บุคคลาธิษฐาน (Personification)
- 1.2.4 การใช้ปฏิจจา (Rhetorical Question)
- 1.2.5 การเล่นเสียงและจังหวะ (Alliteration)
- 1.2.6 การเล่าเรื่องสมมุติ หรือนิทานเปรียบเทียบ (Allegory)

2. วิเคราะห์โลกทัศน์ในบทเพลงในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านความรัก ได้แก่

- 2.1.1 ความรักระหว่างเพื่อนมนุษย์
- 2.1.2 ความรักของหนุ่มสาว
- 2.1.3 ความรักระหว่างเพื่อน
- 2.1.4 ความรักระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก

2.2 ด้านสังคม ได้แก่

- 2.2.1 การรู้จักคุณค่าแห่งตน
- 2.2.2 การอยู่ร่วมกันในสังคม

2.2.3 สังคมในจินตนาการ

2.2 ด้านจริยธรรม ได้แก่

2.3.1 ความซื่อสัตย์สุจริต

2.3.2 ความมีเหตุผล

